

ter. Disse Mulkter ere imidlertid blevne eftergivne af den høitærede Minister. Den høitærede Minister mente, som det synes, at være berettiget dertil i Genhold til en tid ligere Praxis. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa dette Spørgsmaal om denne Praxis, og det er heller ikke Meningen her at reise noget større Stridsspørgsmaal, da der ikke her er stillet noget Vædringsforslag af Udvalget. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er en Praxis, som det er bedst at se at komme bort fra. Skulde disse Mulkbestemmelser i Kontrakten have Noget at sige, saa gaar det ikke an, hver Gang en Kontrakt ikke overholdes, regelmæssigt at eftergive Mulkterne. Jeg skal villig indrømme, at det hidtil i altså høi Grad har været Skik og Brug fra Statens Side. De Private gjøre det ikke. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke det samme Scl. ab — eller maaske var det et andet — i den senere Tid har været nødvendigt til at udbetale betydelige Mulkter netop paa Grund af lignende Forsinkelser. Det er ikke Meningen, at Staten skal tjene Penge derved; men det er nødvendigt, at Mulkbestemmelserne overholdes. Hvis Mulkterne eftergives, og navnlig eftergives saa let, som det nu sker, nemlig ved administrativ Bestemmelse alene uden Bevillingsmyndighedens Samtykke, vil der derigennem skabes en fast Tro paa, at saadanne Mulkbestemmelser slet Intet have at betyde, og derved vil det, man vil opnaa, nemlig at sikkre sig, at Kontrakttidene virkelig overholdes, slet ikke opnaas. Naar den høitærede Minister bemærkede, at de ny Dampfærger vare særlig paatrængende nødvendige, hvis det tydfte Forslag om at sætte flere Tog i Forbindelse med vore Tog bliver gennemført, da kan jeg ikke erkjende dette. Det er ingenlunde nogen Nødvendighed derfor at benytte Dampfærger til alle Overførseler fra Korsør til Nyborg. Hidtil har man ikke havt dem, men maattet hjælpe sig med Dampstib, og det Samme maa jo ogsaa kunne ske i Fremtiden. Naar der ellers ikke er nogen Grund til at anskaffe dem, saa kan det, at flere Tog blive satte i Gang, ikke være en afgjørende, om end vel en medbestemmende Grund. Vige saa lidt kan jeg indrømme den høitærede Ministers Bemærkning om, at man ikke kan vælge Dampfærgers Reparationstid. Det er rigtigt nok, naar Dampfærger ere af den Natur som de, vi have havt, og som den forrige Indenrigsminister tilveiebragte. De havde nemlig en permanent Reparationstid. Men, naar vi faae Færger, der ere konstruerede af saadant Materiale, som andre Skibe pleie at være konstruerede

af, og kun ere udsatte for sædvanligt Uheld og sædvanligt Slid, saa vil der kunne kalkuleres en almindelig Reparationstid. Naturligvis kan der indtræde særlige Uheld, men dog næppe af den Natur, at man jo kunde forelægge Reparationstiden til bestemt Tid. — Hvad Helsingørs Havn angaar, da er det rigtigt, at jeg i Fjor paa Udvalgets Begne modsatte mig Bevillingen, og denne Rægtelse motiveredes som en Udsættelse; den er ogsaa i Aar kun motiveret som yderligere Udsættelse. Men den høitærede Minister vil vistnok indrømme, at det, at man motiverer en Rægtelse som Udsættelse, ikke er at forvegle med et Løfte om Bevilling næste Aar. En Udsættelse det ene Aar kan baade føre til Rægtelse og til yderligere Udsættelse næste Aar. Jeg siger dette, for at ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) skal gjøre sig altså store Forhaabninger med Hensyn til denne Udsættelse.

Indenrigsministeren (Zinzen): Jeg tror ikke, at der er nogensomhelst Anledning for mig til at udtale mig yderligere om de Bemærkninger, som baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Middeksart (Monrad) knyttede til den Berigtigelse, jeg rettede til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Bluhme). Jeg haaber at man har forstaaet, hvad jeg udtalte, og jeg finder ikke nogensomhelst Anledning til yderligere at blande Stridsspørgsmaal ind i Diskussionen i Dag.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

1) Vædringsforslag paa Udvalgets 2ste Nr. 264 (se Tillæg B. Sp. 535—536) vedtoges med 55 Stemmer mod 18.

2) Vædringsforslag Nr. 265 (se sammesteds) vedtoges med 56 Stemmer mod 13.

Vædringsforslag Nr. 325 (se Tillæg B. Sp. 547—48) vedtoges uden Afstemning.

3) Vædringsforslag Nr. 326 (se Tillæg B. Sp. 549—50) vedtoges med 58 Stemmer mod 12.